

& La plej granda kulpulo:

< Rekante 15 el 29 batoj por strofo, entute 1972 paŝoj dum 20 minutoj. Verkis Kálmán Kalocsay (Ezopa Saĝo, 1956). Baladigis Martin Strid (2015) inspirab norvega melodio ŝotisa, verkante novan rekantaĵon, ripetub kelkaj versoj kaj modifante vicordon de aliaj. Vicordon modifitan havas strofoj &M kaj originalan havas &O. Baladestro elektu mem. Strofo &M'62 duoblas.>

(#Melodio:

<1,7:29>

(/La dore mi mi milre falre mi do; do redo dodo doLa do Ti;

(#Rekantaje: La dore mi mi re falre mi; doTi reTi do Lado Ti Ti La a)

)×68)+

(&Strofoj:

(&M: '1 /Kiel sub Trojo la2 a2rgivojn ; per sagoj, estingante multajn vivojn,

(×:; **Venu mastrino en la2 ĉen' ; Prenu mian manon en firma ten'.**)

'2 Apollo kolerante pafis ; tiel la bestojn foje trafis) ?

(&O: '1 /Kiel sub Trojo la2 a2rgivojn ; Apollo kolerante pafis

(×:; **Venu mastrino en la2 ĉen' ; Prenu mian manon en firma ten'.**)

'2 per sagoj, estingante multajn vivojn, ; tiel la bestojn foje trafis)

'3 amasa mort' per plago fata ; pro la koler' de dio nekonata.

(&M: '4 Kunvokis la leono la palavron ; kaj diris: "Ĉie vidas vi kadavron,

'5 Rigardu, ho regatoj! Mia korto! ; rigardu, la popolon falĉas morto.) ?

(&O: '4 Kunvokis la leono la palavron ; kaj diris: "Ho regatoj! Mia korto!

'5 Rigardu, ĉie vidas vi kadavron, ; rigardu, la popolon falĉas morto.)

'6 Nin certe dio punas per ĉi plago ; pro ies krima ago.

'7 Ni serĉu lin, kaj mortu tiu unu, ; ke l' dio senkulpulojn plu ne punu!

'8 Tial kunvokis mi la konferencon, ; ke ĉiu sian konsciencon

'9 esploru, kaj konfesu devkonscie, ; se ion kulpis li malpie.

'10 Kaj, ĉar falema estas ĉiu besto, ; eĉ mi mem, malgraŭ mia reĝmajesto,

(&M: '11 jen, mi komencas mian kulpo-liston: ; Mi manĝis multajn ŝafojn, eĉ paŝtiston,

'12 Mi manĝis multajn ŝafojn, mi ne negas, ; kelkfoje eĉ paŝtiston, mi ne negas,) ?

(&O: '11 jen, mi komencas mian kulpo-liston: ; Mi manĝis multajn ŝafojn, mi ne negas,

'12 Mi manĝis multajn ŝafojn, mi ne negas, ; kelkfoje eĉ paŝtiston,)

'13 kaj poste: Mi kelkfoje koleregas; eĉ tio povas esti, ke mi regas

'14 iom rigore, eĉ se juste. ; Nu, ĉion, kion havis mi surbruste,

'15 mi diris rekte, diris sen ekskuzo, ; kvankam okazis ja, ke muso

'16 sub miajn ungojn foje venis, ; kaj, ĉar stomako mia ĝuste plenis,

'17 mi la besteton, petegantan time, ; forkuri lasis grandanime.

'18 Vi scias, poste tiu ĉi museto, ; por liberigi min el reto,

'19 la maŝojn el dankem' tramaĉis. ; Al mia reĝa koro vere plaĉis,

'20 ke tiel amas min la modestuloj... ; Do, konfesinte laŭ la postuloj,

'21 nun mi atendas, juĝu min severe! ; Volonte mi dediĉos min ofere

'22 por vi, popol' amata, do decidu! ; Aŭ eble ni laŭvice vidu

'23 (ĉies kulpliston, ĉar prefere ;)×

'24 mortu farinto de l' plej granda kulpo." ; Paroli nun anoncis sin la vulpo:

- '25 "Ho, nia reĝa moŝto, ĉu vi degnas ; tiel paroli? Vi plej juste regnas,
- '26 kaj estas de skrupuloj turmentata ; nur tial, ĉar tro delikata
- '27 estas animo via. Ĉu vi pekas ; manĝante tiujn ŝafojn, kiuj blekas
- '28 netolereble? De ilia flanko ; koncernas vin eĉ danko,
- (&M: '29 ke ilin vi honoras per devoro! ; Kaj la paŝtisto! Jen teroro,
- '30 tiran' reganta bestojn tiu estas, ; pro ties manĝ' neniuj ja protestas!) ?
- (&O: '29 ke ilin vi honoras per devoro! ; Kaj la paŝtisto! Tiu estas
- '30 tiran' reganta bestojn per teroro, ; pro ties manĝ' neniuj ja protestas!
- '31 Sed tiu mus'! Bonfaro de l' bonfaroj! ; Fablistoj tion gloros dum centjaroj!"
- '32 Tiel la vulpo. Tondre ekaplaŭdis ; flatistoj. Oni laŭdis
- '33 la reĝon pro l' noblega sentimento, ; kaj eĉ la vulpon pro la elokvento.
- '34 (Nu, la ruzulo tion aŭdis ;)×
- '35 kun granda ĝojo kaj kontento: ; Pretertiriĝis tiel la atento
- '36 pri lia propra kulpo kaj malico. ; Li haste kaŝis sin en lasta vico.
- '37 La urso diris nun kun ĝema voĉo: ; "Min mordas konscienciproĉo.
- '38 Kun homo longe mi amikis, ; la tagojn, noktojn kune ni pasigis,
- '39 (komuna estis nia manĝo, loĝo. ;)×
- '40 Li dormis foje, sidis mi apude, ; kaj vidis, ke altrude
- '41 sidiĝis al li sur la buŝo ; impertinenta muŝo.
- (&M: '42 Por gardi lian dormon mi forpelis ; tiun ĝenulon. Nun ekŝvelis
- '43 mia kolero, ĉar l' estaĵ' aroga ; reflugis ĉiam, kaj per peco roka
-) ?
- (&O: '42 Por gardi lian dormon mi forpelis ; tiun ĝenulon, sed l' estaĵ' aroga
- '43 reflugis ĉiam. Nun ekŝvelis ; mia kolero, kaj per peco roka
- '44 mi murdis ĝin, sed ankaŭ kapo ; amika frakasiĝis per la frapo.
- '45 Jen mia kulp' kaj mia malfeliĉo! ; Ĉar ve, krom la doloro pro l' perdiĝo
- '46 de la amiko, ĉiuloke, ; ĉiuepoke
- '47 (oni diradas pri mi moke, ;)×
- '48 ke estas mi amiko stulta, ; ol kiu estas de valor' pli multa
- '49 la saĝa malamik'. Mi homon ; amatan perdis, kaj renomon!"
- (&M: '50 La povra urs' amare ploris, ploris, ; oni aliajn kulpojn ne esploris,
- '51 ĉiuj rigardis lin kompate, ; li do tranaĝis glate.) ?
- (&O: '50 La povra urs' amare ploris, ploris, ; ĉiuj rigardis lin kompate,
- '51 aliajn kulpojn ne esploris, ; li do tranaĝis glate.)
- '52 Sekvis la tigro. Li de l' lipoj lekis ; la sangon (ĵus li manĝis) kaj eklekis:
- (&M: '53 "Kiu akuzos?" Brilis dentoj blankaj, ; kaj mutis ĉiuj, spiromankaj.
- '54 L' okuloj verde fosforeskis. ; Lia demando sen respondo restis.) ?
- (&O: '53 "Kiu akuzos?" Brilis dentoj blankaj, ; l' okuloj verde fosforeskis.
- '54 Kaj mutis ĉiuj, spiromankaj. ; Lia demando sen respondo restis.)
- (&M: '55 Pantero, linko, sovaĝbestoj pluraj ; prezentis sin, sed senriproĉe puraj
- '56 ĉe ili same koro kaj lieno ; pruviĝis. Kaj sin savis per mieno
-) ?
- (&O: '55 Pantero, linko, sovaĝbestoj pluraj ; prezentis sin, sed koro kaj lieno
- '56 ĉe ili same senriproĉe puraj ; pruviĝis. Kaj sin savis per mieno
- '57 Kaj sin savis per mieno ; humila ankaŭ la hieno.
- '58 La vico de l' azeno tiam venis, ; kiu sin jene ekzamenis:
- ('59 "Mi kulpis foje, mi bedaŭras pente, ; la freŝa herbo logis tente,) ?
- (&O: '59 ("Mi kulpis foje, mi bedaŭras pente, ;)×

'60 ho ve, ke tio okazis. ; Iam mi preter Delfoj pasis,

'61 malsatis jam turmente, ; la freŝa herbo logis tente,

(&M: '62a kaj jen, mi min delogi lasis: ; ho ve, ke tio okazis.

'62b Mi malsatis jam turmente, ; herbkvastojn kelkajn manĝis, senatente,) ?

(&O: '62 kaj jen, mi min delogi lasis: ; Herbkvastojn kelkajn manĝis, senatente,)

'63 ke rajton mi ne havis ja por tio." ; La lup' leviĝis kun indigna krio:

'64 "Ho, ĉu do iam kulpon pli punendan ; vi aŭdis? Manĝi herbon fremdan!

'65 Kaj eĉ, en Delfoj! Eble la herbkvasto ; estis plej propra hav' de l' sanktaj pastroj!

(&M: '66 Por tia krimo, fratoj, puno sola ; ekzistas: mort'! kaj en kolero bola,

'67 la dio inter nin la plagon sendis!" ; Jen do, pro kio la azeno pendis.) ?

(&O: '66 Jen do, pro kiu, en kolero bola, ; la dio inter nin la plagon sendis!

'67 Por tia krimo, fratoj, puno sola ; ekzistas: mort'!" — Kaj la azeno pendis.))